

ดัชนีปริงเลทที่มีทำนองเสียงขึ้น

ในบทนี้ จะกล่าวถึงดัชนีปริงเลท นะ ซึ่งมีหน้าที่หลักอยู่ในระนาบโครงสร้างเนื้อหา โดยจะกล่าวถึงเรื่อง หน้าที่หลัก หน้าที่รอง ตำแหน่งการปรากฏ และการปรากฏร่วมกับดัชนีปริงเลทอื่น เรียงลำดับกันไป

หน้าที่หลักของดัชนีปริงเลทที่มีทำนองเสียงขึ้น

จากการศึกษาดัชนีปริงเลท “นะ” ที่ปรากฏในข้อมูลการสนทนาตามเกณฑ์ทางเสียง พบว่ามีรูปแปรทางเสียงของดัชนีปริงเลท “นะ” ที่มีทำนองเสียงสูง ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ เรียกว่า **ดัชนีปริงเลท นะ** ทั้งสิ้นจำนวน 14 รูป ได้แก่

na? ⁴⁵	no? ⁴⁵	no? ⁴⁵	no? ⁴⁵	na ³³
na ⁴⁵	no ⁴⁵	no ⁴⁵	no ⁴⁵	na. ³³
na: ⁴⁵	no: ⁴⁵		no: ⁴⁵	
na: ⁴⁵				

เมื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแปรทั้ง 14 รูป ของดัชนีปริงเลท นะ และตำแหน่งการปรากฏของรูปแปรเหล่านี้ พบว่าทุกการปรากฏของรูปแปรทั้ง 14 รูป ต่างก็แสดงหน้าที่ในปริงเลทที่เหมือนกัน คือ หน้าที่ในการแสดงเนื้อหา (comment marker) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในโครงสร้างความ (information structuring) ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ดัชนีปริงเลท นะ เป็นดัชนีที่มีหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างเนื้อหา (ideational structure) โดยจะมีหน้าที่ในการ **แสดงเนื้อหา**

ในการวิเคราะห์ว่าดัชนีปริงเลทใดเป็นดัชนีปริงเลทซึ่งแสดงเนื้อหาได้นั้น จะใช้เกณฑ์คุณสมบัติของเนื้อหา (comment) ตามที่ เพียรศิริ เอกนิยม (Ekniyom, 1982 : 5) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาไว้ว่าเนื้อหา คือ ข้อมูล ความรู้ หรือรายละเอียดเกี่ยวกับแก่นความหนึ่ง ๆ ที่ผู้พูดต้องการ

นำเสนอให้กับ ผู้ฟัง โดยอาจจะ (1) เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังไม่รู้มาก่อนเลย ซึ่งเป็นสถานภาพข้อมูลที่ Chafe เรียกว่า “inactive” หรือ (2) เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังพอจะมีอยู่บ้างแล้ว ซึ่งเป็นสถานภาพข้อมูลที่ Chafe เรียกว่า “semiactive” และ “active” จากข้อสรุปนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า เนื้อหา คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับแก่นความหนึ่ง ๆ ซึ่งผู้พูดต้องการนำเสนอให้กับผู้ฟัง โดยอาจจะมีสถานภาพข้อมูลเป็นข้อมูลที่ยังไม่รู้ (inactive) หรือ ข้อมูลที่รู้แล้ว (semiactive) หรือข้อมูลที่กำลังใช้ (active) ก็ได้ และสามารถแสดงได้โดยการใช้ ดัชนีปริจเฉท นะ ซึ่งตรงกับที่ เพียรศิริ เอกนิยอม (Ekniyom, 1982 : 48) ได้เสนอไว้ เช่น การบอกข้อมูลที่คาดว่าผู้ฟังยังไม่รู้ โดยการใช้รูปแปร na:⁴⁵ ในตัวอย่างต่อไปนี้

17 หนึ่ง : ก็ไปบอกมันไป.

18 ๊ีก : [เออ ขวัญไม่มา na:⁴⁶ , _ มันใส่มัน.

19 หนึ่ง : ((ทำเสียงขริม)) อือไม่เป็นไรหรอก, ของหยั่งจี้มัน, [มัน, (?)]

20 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))]

(8. สามคนอลเวง : 18)

จากบริบทสนทนาจะเห็นได้ว่า ๊ีก ใช้รูปแปร na:⁴⁵ ในการแสดงเนื้อหา เกี่ยวกับ “ขวัญ” ซึ่ง๊ีกคาดว่าเนื้อหานี้เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังไม่ทราบมาก่อน สังกัดได้จากถ้อยคำตอบสนอง “อือไม่เป็นไรหรอก,” ของหนึ่ง โดย๊ีกมีเจตนาให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลนี้เอาไว้

ด้วยการแสดงหน้าที่หลักในระนาบโครงสร้างเนื้อความ เมื่อพิจารณาดัชนีปริจเฉท นะ รวมกับดัชนีปริจเฉทอื่นที่แสดงหน้าที่หลักในระนาบเดียวกันในส่วนของการจัดโครงสร้างความ ก็พบว่า นะ นั้น จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับดัชนีปริจเฉทที่มีหน้าที่หลักในการแสดงเนื้อหา เช่น ทรอก ละ แหละ และ ใจ (วัชรพล, 2539) ซึ่งเป็นการแสดงหน้าที่คนละกลุ่มกับหน่วยแสดงแก่นความหน่วยอื่น ๆ เช่น นะ₍₁₎ นี้ และนั่น (Ekniyom, 1982) ดังแผนภูมิที่ 3 ในหน้า 106

จากการวิเคราะห์หน้าที่ของดัชนีปริจเฉท นะ ที่ปรากฏในข้อมูลการสนทนา พบว่า นะ ยังแสดงหน้าที่ในระนาบอื่น ๆ ในปริจเฉท ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่รองได้อีกด้วย

หน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทที่มีทำนองเสียงขึ้น

จากการวิเคราะห์หน้าที่ในระนาบอื่น ๆ ของดัชนีปริงเฉท นะ ได้พบว่า นอกจากดัชนีปริงเฉท “นะ” จะมีหน้าที่รองในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา ซึ่งเป็นหน้าที่ในระนาบ กรอบผู้ร่วมสนทนา (ดูรายละเอียดในบทที่ 5) แล้ว ดัชนีปริงเฉท “นะ” ยังแสดงหน้าที่รองในอีก 1 ระนาบ คือ แสดงวัจนกรรมของความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นการแสดงหน้าที่ในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม (action structure) โดยหน้าที่รองนี้เป็นหน้าที่รองที่รูปแปรของดัชนีปริงเฉท นะ ทั้ง 14 รูป แสดงร่วมกับการแสดงหน้าที่หลัก ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้เรียกว่า หน้าที่รองร่วม ทั้งนี้จากข้อมูลการสนทนาพบว่า การแสดงวัจนกรรมของความสนใจนั้น แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ตามการคาดคะเนต่อสถานภาพข้อมูลที่อยู่ในความนึกคิดของผู้ฟัง ดังนี้

1.1 แสดงวัจนกรรมของความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังให้ความสนใจกับเรื่องที่จะกล่าวต่อไป หรือ รับรู้ หรือปฏิบัติตามที่ผู้พูดกล่าว โดยผู้พูดคาดคะเนว่า ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังยังไม่รู้ (inactive) เช่น การใช้รูปแปร na^{45} ของการบอกรู้ เพื่อขอให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลที่คาดว่าผู้ฟังยังไม่รู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

227 ศคศรี : ไม่ใช่ปลาเค้าฟ, บอก, กระเป๋าคะ a^{41} , กระเป๋ายี่ห้อยคัง a^{21} .

228 การบอกรู้ : โอ้โฮ, ไปฝรั่งเศสนี่ไปเลย na^{45} คะ, ฝรั่งเศส. โอ๊ย!อยากซื้อหลายเลยกระเป๋าคะ=

229 สมชาย : โอ้โฮ.

(1. คาราจอมเป็น : 228)

การบอกรู้ใช้รูปแปร na^{45} ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังยังไม่รู้ เนื่องจากเป็นเรื่องส่วนตัวของคน โดยมีเจตนาของความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลนี้เอาไว้

1.2 แสดงวัจนกรรมของความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังแสดงความเห็นพ้อง หรือ แสดงการยืนยันในถ้อยคำที่กล่าว โดยผู้พูดคาดคะเนว่า ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังรู้แล้ว (semiactive) หรือ ข้อมูลที่ผู้ฟังกำลังใช้ (active) เช่น การใช้รูปแปร na^{45} ของหมอบิติ เพื่อขอการยืนยันจากผู้ฟังในตัวอย่างต่อไปนี้

- 15 แกมแก้ว : ก็บางครั้งแบบเวลาหิวๆก็อยากอ้วกอีก.
 16 หมอปิติ : หิวๆก็อยากอ้วก. ((หมอบันทึกอาการ)) _แล้วอ้วกมะ?
 17 แกมแก้ว : ไม่อ้วกออกมาซักครั้งนึ่ง.
 18 หมอปิติ : อยากอ้วกแต่ไม่อ้วก aa^{45} .
 19 แกมแก้ว : ค่ะ.

(5. อยากอาเจียน : 18)

จากปริบทสนทนานี้ จะเห็นได้ว่า หมอปิติใช้รูปแปร aa^{45} ในการแสดงเนื้อหาที่ตนคาดว่าเป็นข้อมูลที่กำลังอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังในขณะที่สนทนากัน เนื่องจากเป็นเรื่องที่กำลังสนทนากันอยู่ โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ ผู้ฟังแสดงการยืนยันในถ้อยคำที่กล่าว

ในบางปริบทการสนทนา ผู้พูดก็อาจใช้ดัชนีปริจเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหา โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังแสดงความเห็นพ้อง ดังเช่น การใช้รูปแปร aa^{45} ของหมอปิติ ในตัวอย่างต่อไปนี้

- 95 วรดา : ไม่ให้แล้วทำไมอะ?
 96 หมอปิติ : } เออ, ตกลงอันนี้ไม่ให้ aa^{45} . แล้วหมอให้แต่ยาเขียวอย่าง
 97 เดียว aa^{45} .
 98 วรดา : ถ้าเกิดมันหมดละคะคุณหมอ.

(6. เวียนศีรษะ : 97)

จากปริบทสนทนานี้ จะเห็นได้ว่าหมอปิติใช้รูปแปร aa^{45} ในการแสดงเนื้อหาที่ตนคาดว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังรู้แล้ว เพียงแต่ไม่ได้อยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังในขณะที่สนทนากัน แต่ผู้ฟังจะสามารถเข้าใจได้จากปริบททางภาษา โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังแสดงความเห็นพ้องกับตน

ต่อไปจะกล่าวถึงตำแหน่งการปรากฏของรูปแปรทั้ง 14 รูป ของดัชนีปริจเฉท นะ ที่พบในข้อมูลการสนทนา

ตำแหน่งการปรากฏของดัชนีปริงเฉทที่มีท่านองเสียงขึ้น

จากการวิเคราะห์หน้าที่ในปริงเฉทของดัชนีปริงเฉท นะ จะเห็นได้ว่าดัชนีปริงเฉท นะ มีหน้าที่หลักในการแสดงเนื้อหา โดยเนื้อหานั้นอาจมีสถานภาพข้อมูลเป็นข้อมูลที่คาดว่าผู้ฟังกำลังใช้หรือรู้แล้วหรือยังไม่ว่าก็ได้ ดังนั้นเราจึงพบรูปแบบทั้ง 14 รูปของดัชนีปริงเฉท นะ ปรากฏเป็นจำนวนมากในแต่ละบริบทของการสนทนา ซึ่งจากข้อมูลการสนทนาพบว่า รูปแบบทั้ง 14 รูปนี้ สามารถปรากฏในผลัดในการพูดได้ถึง 4 ตำแหน่ง ดังนี้

1. ตำแหน่งต้นผลัด หรือหน้าหน่วยย่อยในผลัด เช่น การที่ดิเจแ่งงใช้รูปแปร na^{45} ในการแสดงเนื้อหาที่ตนได้กล่าวไปแล้วในผลัดก่อนหน้านี้ โดยปรารถนาให้ผู้ฟังรับรู้ในเนื้อหา และเชื่อตามที่ตนกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

20 ดิเจแ่งง : ทำไมไม่ชอบดู, เปิดใจกว้างบ้างซิ.

21 พลอย : เปิดแล้ว, มัน, ผิดหวัง.

22 ดิเจแ่งง : ผิดหวังเหอ. นี, น่าดู na^{45} , เรือนมยุรา a^{21} .

23 พลอย : อ้อ.

24 ดิเจแ่งง : na^{45} เรือนมยุราน่าดู na^{45} , หนังสือโปรแกรมใหม่เนี่ย.

25 พลอย : กะ [๗.

26 ดิเจแ่งง : [na^{45}]. โอเค, อ๊ะ, ตกลงมาให้เรื่องไหน.

(2. ภาพยนตร์สุดโปรด : 24, 26)

2 ตำแหน่งปลายผลัด หรือหลังหน่วยย่อยในผลัด ซึ่งสามารถแบ่งชนิดตามการคาดคะเนของผู้พูดที่มีต่อสถานภาพข้อมูลที่อยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังได้ 3 ชนิด คือ

2.1 ตำแหน่งหลังหน่วยย่อยในผลัดที่มีสถานภาพข้อมูลเป็นข้อมูลที่คาดว่าผู้ฟังยังไม่รู้ เช่น การใช้รูปแปร na^{45} และ na^{45} ของหมอบิดี เพื่อแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นเนื้อหาที่ผู้ฟังยังไม่ทราบ โดยมีเจตนาให้ผู้ฟังรับรู้ และปฏิบัติตามที่ตนกล่าว ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

102 วรดา : ให้ไปอีกหน่อยไม่เป็นไรหรอกฮะ.

103 หมอบิดี :

104 วรดา :

[เออ, เอาไปรวมกัน na^{45} .
[ฮะ๗.

105 หมอปิดิ : แล้วกั้, ดูให้ดี ma^{45} , แล้วกินวันละเม็ด ma^{45} .

106 วรดา : ย้ะ.

๗ ย้ะ. ตายแล้วกั้ต้องไปดู

(6. เวียนศีรษะ : 103, 105)

2.2 ตำแหน่งหลังหน่วยย่อยในผลัดที่มีสถานภาพข้อมูลเป็นข้อมูลที่คาดว่าคุณฟังรู้แล้ว เช่น การใช้รูปแปร ma^{45} ของปึก ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าคุณฟังรู้แล้ว และจะสามารถนึกออกได้จากบริบททางภาษา เพื่อขอให้ผู้ฟังแสดงความเห็นพ้องกับถ้อยคำของคน ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

437 หนึ่ง : แล้วกั้มันมือโสกมากัน [หน้อยนึ่ง , ไซ้มะ ?]

438 ปึก : [ต้าย , ฉั้นเหมือนบ้าน] นอกเลข ma^{45} .

439 หนึ่ง : เออ . ญเห็นด้วยอีกแหละ .

440 ปึก : ((หัวเราะ)) ขอบใจ: .

(8. ตามคนอลเวง : 438)

2.3 ตำแหน่งหลังหน่วยย่อยในผลัดที่มีสถานภาพข้อมูลเป็นข้อมูลที่คาดว่าคุณฟังกำลังใช้ เช่น การใช้รูปแปร ma^{45} ของหมอปิดิ ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่กำลังอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังในขณะนั้น เพื่อขอให้ผู้ฟังแสดงการยืนยันในเนื้อหา นี้ ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

15 แกมแก้ว : ก็บางครั้งแบบเวลาหิวๆก็อยากอ้วกอีก.

16 หมอปิดิ : หิวๆก็อยากอ้วก. ((หมอบันทึกอาการ)) _แล้วกั้อ้วกมะ?

17 แกมแก้ว : ไม่อ้วกออกมาซักครั้งนึ่ง.

18 หมอปิดิ : อยากอ้วกแต่ไม่อ้วก ma^{45} .

19 แกมแก้ว : ค่ะ.

(5. อยากอาเจียน : 18)

3. ตำแหน่งกลางผลัด หรือกลางหน่วยย่อยในผลัด เช่น การที่ติเจเอกใช้รูปแปร ma^{45} ในการแสดงเนื้อหาที่ตนคาดว่าผู้ฟังยังไม่ทราบ จึงต้องการให้ผู้ฟังรับรู้ไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 253 ดิเจอก : หวังว่าคงจะมีโอกาสได้เห็น ma^{45} ครีบบนเวทีคอนเสิร์ตระหว่างวงดนตรีไม้ปะทะ
 254 ฟ้ายลาลัยคารานนท์, นี.
 255 รุด : [((หัวเราะ))]
 256 ฟ้าย : [มาเลยมาเลย] ดิกว่า, เออ.

(4. นักร้องแก้มซ้าย : 253)

4. ตำแหน่งปรากฏโดยลำพังเป็นผลัด หรือเป็นหน่วยย่อยในผลัด เช่น การปรากฏโดยลำพังเป็นผลัดของรูปแปร no^{45} ในถ้อยคำของกอล์ฟ ซึ่งใช้แสดงเนื้อหาที่ได้กล่าวไปแล้วในผลัดก่อนหน้านี้ เพื่อขอให้ผู้ฟังแสดงความเห็นพ้องในเนื้อหาดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 24 ปึก : อ้อ , นำเบื้อหน้า, พวกที่ [มีลูก] กวนตัวมีสามใจกวนใจเนี่ย.
 25 หนึ่ง : [ไซ.]
 26 กอล์ฟ : [no^{45} .

(8. สามคนออกวง : 26)

หรืออาจปรากฏเป็นหน่วยย่อยในผลัด เช่น รูปแปร na^{45} ในถ้อยคำของหมอบิดิ ซึ่งใช้แสดงเนื้อหาที่ได้กล่าวไปแล้วในหน่วยย่อยในผลัดก่อนหน้านี้ โดยมีเจตนาให้ผู้ฟังรับรู้ในเนื้อหาและปฏิบัติตาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 143 แกมแก้ว : ไม่ค่ะ. กลับไป, สงกรานต์นี้ขะละคะแล้วก็กลับมาเรียนเหมือนเดิม.
 144 หมอบิดิ : [อ้อ,
 145 (?) ไร่วันหลังค่อยมาหากก็ได้. _ na^{46} . แล้วมาวันจันทร์อย่างงี้. _ โอเค!
 146 แกมแก้ว : มาไม่ต้องนัดแล้วไซ้มียะ?

(5. อยากรอเจียน : 145)

จากการศึกษาข้อมูลการสนทนา พบว่าดัชนีปริงเฉท นะ ยังสามารถปรากฏร่วมกับดัชนีปริงเฉทอื่นได้อีกด้วย

การปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉทที่มีทำนองเสียงขึ้นกับดัชนีปริงเฉทอื่น

เมื่อศึกษาการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉทอื่นที่ปรากฏในข้อมูลการสนทนาแล้ว ได้พบการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉทอื่น รวม 7 รูปด้วยกัน ได้แก่ นะคะ นะครับ นะอะ นะยะ หรือกนะ นีนะ และ ฉินะ จากการปรากฏร่วมทั้ง 7 รูปนี้แสดงให้เห็นว่าดัชนีปริงเฉท นะ สามารถปรากฏร่วมได้ทั้งในตำแหน่งหน้าและหลังดัชนีปริงเฉทอื่น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นะคะ

สำหรับการปรากฏร่วมนี้ เป็นการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉท คะ (วัชรพล, 2539) โดยดัชนีปริงเฉท นะ เป็นดัชนีปริงเฉทที่มีหน้าที่หลักในการแสดงเนื้อหา และมีหน้าที่รองในการแสดงวงกรรมขอความสนใจจากผู้ฟัง ในขณะที่ดัชนีปริงเฉท คะ มีหน้าที่หลักในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา (วัชรพล, 2539) โดยเป็นการปรากฏร่วมที่มี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหน้า เช่น การปรากฏร่วม na^{45} คะ ในถ้อยคำของแอมแก้ว ในตัวอย่างต่อไปนี้

84 แอมแก้ว : ไม่ทราบ.

85 หมอปิติ : เพราะคุณไม่มีโรค.

86 แอมแก้ว : ไม่มัน, ก็มันเป็นตลอดเลย na^{45} คะ. แบบอยากก้มอยากก้มแล้ว, ทำให้กินข้าวไม่

87 ค่อยได้.

88 หมอปิติ : อ้า, อยากอ้วกนี่เป็นเรื่องของใจ... เชื่อมะ!

(5. อยากอาเจียน : 86)

จากปริบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่า แอมแก้วใช้รูปแปร na^{45} ของดัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังยังไม่รู้ โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลนี้ไว้ และในขณะเดียวกันก็แสดงความสุภาพของตนในการกล่าวถ้อย โดยการใช้นะดัชนีปริงเฉท นะ

2. นะกรับ

การปรากฏร่วมนี่ เป็นการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉท กรับ โดยดัชนีปริงเฉท กรับ เป็นดัชนีปริงเฉทที่มีหน้าที่หลักในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา ในระนาบกรอบผู้ร่วมสถานการณ์ (วัชรพล , 2539) สำหรับการปรากฏร่วมที่มี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหน้า เช่น การปรากฏร่วม na^{45} กรับ ในถ้อยคำของดิเจมารุต ในตัวอย่างต่อไปนี้

- 41 ดิเจมารุต : พุดจาโกหกพุดจา, เชื้อ [ไม่ได้. ((หัวเราะ))]
 42 คาว : [ไม่ได้โกหก. หล่อ-หล่อ] แบบที่ a^{21} กะ.
 43 ดิเจมารุต : อ้อเธอ. ((หัวเราะ)) เอ้า, โอเคไปหลังไมค์ na^{45} กรับ.
 44 คาว : กะ.

(3. อยากให้เธอรู้ : 43)

จากบริบทสนทนาจะเห็นได้ว่า ดิเจมารุตใช้รูปแปร na^{45} ของดัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังยังไม่รู้ โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และปฏิบัติตาม และในขณะเดียวกันก็แสดงความสุภาพของตนในการกล่าวถ้อย โดยการใช้นะดัชนีปริงเฉท กรับ

3. นะฮะ

การปรากฏร่วมนี่ เป็นการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉท ฮะ โดยดัชนีปริงเฉท ฮะ เป็นดัชนีปริงเฉทที่มีหน้าที่หลักในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ร่วมสนทนา สำหรับการปรากฏร่วมนี่ เป็นการปรากฏร่วมที่มี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหน้า ดัง เช่น การปรากฏร่วม na^{45} ฮะ ในถ้อยคำของการนุร ในตัวอย่างต่อไปนี้

- 498 การนุร : นั่งหลับเลย, ((หัวเราะ)) อึยกลัวมากเลยที, ทุกวันนี้ยังกลัวเลข na^{45} ฮะ.
 499 สมยศ : แล้วไม่นึกเหอว่าฝรั่งคนนั้นจะคิดว่าเจอฝรั่งดังต้อง. ((ทุกคนหัวเราะ))
 500 สมชาย : / เออ.

(1. คารากอมเป็น : 498)

จากปริบทสนทนานี้ จะเห็นได้ว่า การบุรุษรูปแปร na⁴⁵ ของคัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่ยังไม่รู้ โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลนี้ไว้ และในขณะเดียวกันก็แสดงความอาวุโสของผู้พูดที่มีน้อยกว่าผู้ร่วมสนทนาท่านอื่น โดยการใช้คัชนีปริงเฉท ฮะ

4. นะยะ

การปรากฏร่วมกัน เป็นการปรากฏร่วมระหว่างคัชนีปริงเฉท นะ กับคัชนีปริงเฉท ะ โดยคัชนีปริงเฉท ะ เป็นคัชนีปริงเฉทที่มีหน้าที่หลักในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ร่วมสนทนา ในระนาบกรอบผู้ร่วมสนทนา (วัชรพล , 2539) สำหรับการปรากฏร่วมกัน เป็นการปรากฏร่วมที่มี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหน้า เช่น การปรากฏร่วม na⁴⁵ ะ ในถ้อยคำของกอล์ฟ ในตัวอย่าง ต่อไปนี้

- 84 ปีก : ((หัวเราะ)) รถแต่ละคันนี้ , ไม่สมประกอบ, [((หัวเราะ))]
 85 กอล์ฟ : [((หัวเราะ))] อึยตายเธอ , ทำเป็น
 86 พุดไป na⁴⁵ , กันชนหน้าฉฉ na⁴¹ , เปลี่ยนนี่อะไหล่ชุดที่สามแล้ว [na⁴⁵ ะ .]
 87 ปีก : [((หัวเราะว่า))]
 88 หนึ่ง : ((หัวเราะ)) แข่งกันรีโงะ , สองคน , อีสองคนเนี่ย .

(8. สามคนอลเวง : 86)

จากปริบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่า กอล์ฟใช้รูปแปร na⁴⁵ ในการแสดงเนื้อหาที่คาดว่าเป็นข้อมูลที่ยังไม่รู้ โดยมีเจตนาขอความสนใจจากผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ข้อมูลนี้ไว้ และในขณะเดียวกันก็แสดงความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้ฟังโดยการใช้คัชนีปริงเฉท ะ

จากการปรากฏร่วมทั้ง 4 รูป คือ นะคะ นะกรับ นะฮะ และนะยะ นี้ จะเห็นได้ว่า ทั้งคัชนีปริงเฉท นะ กับ คัชนีปริงเฉท คะ กรับ ฮะ และ ะ นี้ ต่างก็ยังคงแสดงหน้าที่ใน ปริงเฉทเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง และในขณะเดียวกันก็มิได้ทำให้เกิดการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆในปริงเฉทที่แตกต่างไปจากเดิม นอกจากนี้คัชนีปริงเฉททั้งสองยังมีความสำคัญต่อถ้อยคำที่ปรากฏร่วมเท่าเทียมกัน

5. หรอกนะ

การปรากฏร่วมนี่ เป็นการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉท หรอก โดยดัชนีปริงเฉท หรอก จะมีหน้าที่หลักในการแสดงเนื้อหา (วัชรพล, 2539) ในระนาบ โครงสร้างเนื้อความ เช่นเดียวกับดัชนีปริงเฉท นะ แต่จะมีการแสดงหน้าที่รองในระนาบต่างๆใน ปริงเฉทที่แตกต่างจากดัชนีปริงเฉท นะ ดังนี้ ในระนาบโครงสร้างวัจนกรรม หรอก จะแสดง วัจนกรรมแย้งความ และในขณะที่เดียวกันก็แสดงสถานภาพข้อมูลของผู้พูดคาดว่า เป็นข้อมูลที่ผู้ฟังยังไม่รู้ (inactive) ในระนาบสถานะของเนื้อหา สำหรับการปรากฏร่วมนี่ เป็นการปรากฏร่วมที่มี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหลัง หรอก เช่น การปรากฏร่วม *หรอก๓๒*⁴⁵ ในถ้อยคำของการบรู ใน ตัวอย่างต่อไปนี้

652 การบรู : คำก็บอกอันนี้จุดสำหว่าบรูมาได้ *๓๒*⁴⁵, เดียวไว้ถึง, ภูเก็ตแล้วเถียงอาหารที่

653 *๓๒*⁴⁵, เออ, บอกได้เลขที่แหมหนุขอบคุดมมากๆเลขที่หามาได้อาไร =

654 ศดศรี : [อ้า:]

655 สมยศ : [โอ:]

656 การบรู : = หยั่งเงีย, เราก้ไม่รู้เรื่อง *หรอก๓๒*⁴⁵ .. ขึ้นไปปูป, กมีทั้ง-คำก็มาเสริฟอาหาร

657 เพียบกินเสริง, ฮุย, ถ้าเลี้ยง-ถ้าเลี้ยงบนเครื่องบินเนี่ยคงจะดีกว่าข้างล่างแน่ๆ

(1. คาราจอมเป็น : 656)

จากปริบทสนทนานี้ จะเห็นได้ว่า การบรูใช้ *หรอก* ในการแสดงเนื้อหาเพื่อแสดงการ แแย้งผู้ฟัง โดยการบรูคาดคะเนว่าข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังไม่ทราบมาก่อน ทั้งยังใช้รูปแปร *๓๒*⁴⁵ ของดัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่แสดงการแย้งความนี้ร่วมด้วย เพื่อขอให้ผู้ฟังรับรู้ใน ข้อมูลที่แสดงการแย้งความนี้ และเชื่อตามที่กล่าว

จากการปรากฏร่วมนี่ แสดงให้เห็นว่า การปรากฏร่วมระหว่าง หรอก กับ นะ มิได้ สื่อความหมาย หรือ แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในปริงเฉทที่แตกต่างไป จากเดิม ในทางกลับกันดัชนีปริงเฉททั้งสองยังคงแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในปริงเฉทเช่นเดิม ทั้งยังเป็น การปรากฏร่วมที่ช่วยเสริมการแสดงหน้าที่ในปริงเฉทซึ่งกันและกันให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และ ดัชนีปริงเฉททั้งสองนี้ต่างก็มีความสำคัญต่อถ้อยคำที่ปรากฏร่วมเท่าเทียมกัน

6. ฉันทะ

สำหรับการปรากฏร่วมกัน เป็นการปรากฏร่วมระหว่างคัชนีปริงเฉท นะ กับคัชนีปริงเฉท สิ โดยมี นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหลัง สิ ซึ่งมีหน้าที่หลักในการแสดงวงนกรรณอินกราน ในระนาบโครงสร้างวงนกรรณ และมีการแสดงหน้าที่รองในระนาบสถานะของเนื้อหา โดยจะแสดงสถานภาพข้อมูลที่ผู้พูดคาดว่าเป็นข้อมูลที่ตรงข้ามกับข้อมูลในความนึกคิดของผู้ฟัง (วัชรพล . 2539) ซึ่งผู้วิจัยจัดให้เป็นข้อมูลที่ผู้พูดคาดว่าผู้ฟังรู้แล้ว และจากการศึกษาข้อมูลการสนทนา พบการปรากฏร่วมนี้ในรูปของ สิทว⁴⁵ ดังปรากฏในถ้อยคำของหมอบิติ ในตัวอย่าง ต่อไปนี้

- 9 วรคา : เนื้องมับ, ปวดหมดเลข. นอนไม่หลับทั้งคืน.
 10 หมอบิติ : เทรอ. } ปวดหัว, นอนไม่หลับ.
 11 แล้วนี่ดีขึ้นรึยัง.
 12 วรคา : นีดีขึ้นแล้วฮะ.
 13 หมอบิติ : } เห็นมะ, แสดงว่าขานีสิ สิทว⁴⁶.
 14 วรคา : } ฮือ, ให้ยาไปแล้ว.

(6. เวียนศิริชะ : 13)

จากปริบทสนทนานี้ แสดงให้เห็นว่า หมอบิติใช้ สิ ในการแสดงวงนกรรณอินกรานในถ้อยคำของตน โดยหมอบิตีคาดคะเนว่าข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลที่ตรงข้ามกับข้อมูลในความนึกคิดของผู้ฟัง และในขณะที่เดียวกันหมอบิตีก็ใช้รูปแปร ทว⁴⁵ ของคัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่แสดงการอินกรานนี้ เพื่อขอให้ผู้ฟังแสดงความเห็นห้องมากกว่าจะเป็นการบีบบังคับผู้ฟังให้เห็นด้วยกับถ้อยคำของตน ซึ่งเป็นการลดความรุนแรง หรือความห้วนของถ้อยคำนี้

จากการปรากฏร่วมกัน จะเห็นได้ว่า คัชนีปริงเฉท สิ และ คัชนีปริงเฉท นะ สามารถปรากฏร่วมกันได้ ทั้งนี้เนื่องจากการแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในปริงเฉทที่มีความสอดคล้องกัน ซึ่งเมื่อคัชนีปริงเฉททั้งสองปรากฏร่วมกันแล้ว ก็ได้ทำให้เกิดความหมายใหม่แต่อย่างใด ในทางกลับกันทั้ง สิ และ นะ ต่างก็ยังคงแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในปริงเฉทของตนเช่นเดิม เพียงแต่การปรากฏร่วมกันนี้เป็นการเสริมการแสดงหน้าที่ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้คัชนีปริงเฉททั้งสองยังมีความสำคัญต่อถ้อยคำที่ปรากฏร่วมเท่าเทียมกัน

7. **นี่นะ**

การปรากฏร่วมกัน เป็นการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับ ดัชนีปริงเฉท นี้ โดยดัชนีปริงเฉท นี้ จะมีหน้าที่หลักในการแสดงวงนกรรมขอให้ผู้ฟังสนใจกับตัวผู้พูดใน ฐานะนาบโครงสร้างวงนกรรม และมีการแสดงหน้าที่รองในระนาบต่าง ๆ ในปริงเฉท ดังนี้ ใน ฐานะนาบโครงสร้างผลัด นี้ จะแสดงการเริ่มผลัดในการพูด และในขณะที่เดียวกันก็แสดงบทบาท ของผู้พูดในฐานะที่เป็นผู้เสนอความ¹ ซึ่งเป็นการแสดงหน้าที่ในระนาบกรอบผู้ร่วมสนทนา (วัชรพล , 2539) ทั้งนี้ในการปรากฏร่วมนี้จะมีดัชนีปริงเฉท นะ ปรากฏร่วมในตำแหน่งหลัง ดัชนีปริงเฉท นี้ ดังเช่นการปรากฏร่วม **นี่นล⁴⁵** ในถ้อยคำของป้าศรี ในตัวอย่างต่อไปนี้

75 ป้าศรี : โหบ้าน, ซ้วยสวย, ตกแต่ง.

76 อ้อย : อ้อที่, ที่ทรายทองโรเนี่ยเธออะ?

77 ป้าศรี : อ่า, **นี่นล⁴⁵**, **[นี่นล⁴⁵]** มีสามหลัง **นล⁴⁵**, เดี่ยวล **นล⁴⁵**, หลังแรก: เลข =

78 อ้อย : เดี่ยวไปล **[ก็ได้.]**

(7. เชื้อป้าศรี : 77)

จากบริบทสนทนานี้ จะเห็นได้ว่า ป้าศรีใช้ **นี่** ในการขอให้ผู้ฟังให้ความสนใจกับตน เนื่องจากป้าศรีมีเรื่องที่จะเล่าให้ทุกคนฟัง ซึ่งเท่ากับว่าป้าศรีกำลังแสดงบทบาทเป็นผู้เสนอความ และแสดงการเริ่มผลัดด้วยในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ป้าศรียังใช้รูปแบบ **นล⁴⁵** ของดัชนีปริงเฉท นะ ในการแสดงเนื้อหาที่คนจะได้กล่าวต่อไป ซึ่งคนคาดว่าผู้ฟังยังไม่รู้ เป็นการขอให้ผู้ฟังสนใจ ในเนื้อหาที่คนจะกล่าวต่อไป จะเห็นได้ว่าดัชนีปริงเฉททั้งสองมีความคล้ายคลึงกันในการแสดง วงนกรรมขอความสนใจจากผู้ฟัง แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียดกล่าวคือ ดัชนีปริงเฉท นี้ จะ แสดงการขอให้ผู้ฟังให้ความสนใจกับตัวผู้พูด ในขณะที่ นะ เป็นการแสดงการขอให้ผู้ฟังให้ความสนใจในเนื้อหา หรือเรื่องราวที่ผู้พูดจะกล่าวต่อไป

¹ ผู้เสนอความ (วัชรพล, 2539) หมายถึง ผู้พูดซึ่งเป็นผู้เริ่มการสนทนา หรือเป็นผู้ที่ กล่าวด้วยคำใด ๆ ที่ไม่ผูกพันหรือไม่เป็นถ้อยคำตอบโต้ กับถ้อยคำที่ผู้ร่วมสนทนา คนอื่นได้กล่าว มาก่อนหน้านั้น หรือ เป็นผู้ที่ถูกกล่าวด้วยคำใด ๆ เพื่อต้องการการตอบโต้อย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้ร่วม สนทนา

จากการปรากฏร่วมกัน แสดงให้เห็นว่าดัชนีปริงเฉท นี้ และดัชนีปริงเฉท นะ สามารถปรากฏร่วมกันได้ ทั้งนี้เนื่องจากการแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในปริงเฉทที่สอดคล้องกัน ดังนั้น เมื่อนี้ และ นะ ปรากฏร่วมกัน จึงเป็นการเสริมการแสดงหน้าที่ซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้ถ้อยคำที่ ผู้พูดถ่าวนั้นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ในขณะที่เกี่ยวกับการปรากฏร่วมระหว่าง นี้ กับ นะ นี้ ก็ได้ก่อให้เกิดการสื่อความหมายใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมแต่อย่างใด ทั้งยังมีความสำคัญต่อถ้อยคำที่ปรากฏร่วมเท่าเทียมกันด้วย

จากการปรากฏร่วมระหว่างดัชนีปริงเฉท นะ กับดัชนีปริงเฉทอื่นดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าดัชนีปริงเฉท นะ สามารถปรากฏร่วมกับดัชนีปริงเฉทอื่นได้ทั้งในตำแหน่งหน้าและหลังดัชนีปริงเฉทอื่น ซึ่งการปรากฏร่วมนี้จะไม่ก่อให้เกิดการสื่อความหมายใหม่ หรือการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในปริงเฉทที่แตกต่างไปจากเดิม ในทางกลับกันดัชนีปริงเฉททั้งสองก็ยังคงแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในปริงเฉทเช่นเดิม และอาจจะมีการเสริมการแสดงหน้าที่ซึ่งกันและกันร่วมด้วย แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นดัชนีปริงเฉททั้งสองจะต้องไม่แสดงหน้าที่ในปริงเฉทที่ขัดแย้งกัน นั่นคือดัชนีปริงเฉททั้งสองจะต้องมีความสอดคล้อง หรือมีความคล้ายคลึงกันในการแสดงหน้าที่ในปริงเฉท

จากการศึกษาดัชนีปริงเฉท นะ ที่ปรากฏในข้อมูลการสนทนา ทั้งในด้านการแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รอง รูปแปร ตำแหน่งการปรากฏ ตลอดจนการปรากฏร่วมกับดัชนีปริงเฉทอื่นนั้น สามารถสรุปลงเป็นตารางได้ดังตารางที่ 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

